

γάσθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν διάπλῃ-
σιν καὶ ἐνόητα τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους συνε-
τέλεσαν. Ἐν τοῖς Γερμανικοῖς Πανεπιστημίοις
ἐβλάστησαν τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς ἰδέας τῆς
ἐθνικῆς ἐνόητος, τὰ ὁποῖα ἡ ἐναρμόνιος αὖρα
τῆς Γερμανικῆς ποιήσεως ἐναπέθηκεν εἰς τὰς
σφριγώσας καρδίας τῆς νεολαίας. Ἀπὸ τὰς
ἐδρας τῶν Γερμανικῶν Πανεπιστημίων ἐδόθη
τὸ πρῶτον σύνθημα πρὸς πραγματοποίησιν τῆς
ἰδέας τῆς Γερμανικῆς ἐνόητος. Ἡ ἰδέα αὕτη
ἐν τῇ ὁμιχλώδῃ ἀτμοσφαίρᾳ ἐκ τῶν ἀναθυμιά-
σεων τοῦ δεσποτισμοῦ, τῶν φυλετικῶν διαιρέ-
σεων καὶ τῶν κοινωνικῶν προλήψεων κατὰ τοὺς
χρόνους τῆς Ἰερᾶς Συμμαχίας καὶ τῆς ἀντιδρά-
σεως κατὰ τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν ἐπεφαίνετο ὡς
παράμορφον ἀποκύημα νοσηρᾶς φαντασίας. Ἀλλ'
ὅμως μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας διὰ τῆς ἐπιδράσεως
ἣν ἔσχεν ἡ καλλιέργεια τῶν γραμμῶν καὶ τῶν
ἐπιστημῶν πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ κοινωνικοῦ
καὶ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ἐν Γερμανίᾳ, ἡ ἰδέα
αὕτη ἀνέλαμψεν ἀκτινοβόλος καὶ ὠδήγησε τὸ
Γερμανικὸν ἔθνος εἰς τὴν παγίωσιν τῆς πολιτι-
κῆς αὐτοῦ ἐνόητος.

(Ἐπετα: συνέχεια).

K. N. ΚΟΣΤΗΣ.

Ἡ μάθησις εἶνε ὅλως ἀνωφελὴς ἂν μὴ συνυ-
πάρχῃ τῇ ἀγαθότητι καὶ τῇ σωφροσύνῃ καὶ
μὴ προϋποθέτῃ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος.
Ὁ Πεσταλότσης μάλιστα ἐφρόνει ὅτι ἡ διανο-
ητικὴ ἀνάπτυξις μεμονωμένη εἶνε ἐπιβλαβὴς καὶ
ἤθελε τὴν μάθησιν ἔχουσιν τὰς ρίζας αὐτῆς
καὶ ἀντλοῦσαν τὴν δύναμίν της ἐν τῇ θελήσει
ὑποτεταγμένη εἰς τὸ κράτος τῆς θρησκείας καὶ
τῆς δικαιοσύνης.

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ

(Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.—Μετάφρασις Α. Β.)

[Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον.]

ΙΕ'.

Τὸ Λατομεῖον

Εἰς ἀπόστασιν μιᾶς περίπου λεύγης ἀπὸ τῆς
Βωθραί, παρὰ τὴν ὁρῶν κοιλάδος, ποτιζομέ-
νης ὑπὸ τῆς Γόννης, ὑψοῦται ὡς ὑπερμεγέθους
τοῖχος μακρὰ βράχων σειρὰ. Ἄλλοτε ἐξωρῶ-
σαντο οἱ λίθοι των, χαίνουσιν δ' ἔτι πολλὰ-
χῶ, ὡς ἀνοικτὰ μεγάλα στόματα, αἱ εἴσοδοι
τῶν ἐγκαταλειμμένων λατομεῶν. Τινὰς αὐτῶν
ἀπέφραξαν ἤδη βᾶτοι καὶ παράσιτοι θάμνοι,
ἀλλὰ κατέστησαν ἀπρόσιτοι ἔνεκα ἐσωτε-
ρικῶν καὶ ἐξωτερικῶν καταπτώσεων. Ὅδὸς
φοιτωμένη ἄλλοτε ἄλλ' ἐρημωθεῖσα σχεδὸν ἀπὸ
τῆς ἰδρύσεως σιδηροδρόμου, διέρχεται παρὰ

τοὺς πρόποδας τῶν βράχων αὐτῶν. Καὶ ὅμως,
ἐκτὸς πενιχρῶν τινων οἰκημάτων, ὑποφαινομέ-
νων διὰ τοῦ φυλλώματος ἐν τῷ μυχρῷ τῆς κοι-
λάδος, καὶ σχεδιῶν τινων ἐκ ξύλων καταφερο-
μένων ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐν συνοδείᾳ θορυβῶδει,
ὁ τόπος εἶνε μονήρης, σιωπηλὸς καὶ σχεδὸν ἄγριος.

Ἐντὸς ἐνὸς τῶν παλαιῶν τούτων λατομεῶν,
τοῦ μᾶλλον μεμονωμένου καὶ ἀπρόσιτου, ἀνευ-
ρίσκομεν πρόσωπα τῆς ἱστορίας ταύτης γνωστὰ
ἤδη εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

Ὁ θόλος αὐτοῦ, καίτοι ὑπὸ θάμνων περιβαλ-
λόμενος, ἦτο ἀρκετὰ ὑψηλός, ὅπως χωρήσῃ ἁ-
μάξιον μετὰ τοῦ φορτίου του, ἀπὸ πολλῶν δὲ
ἤδη ἡμερῶν εἶχε τοποθετηθῇ παρὰ τὴν εἴσοδον
τῆς κοιλότητος ἡ ἁμαξὰ τῶν σχοινοβατῶν τῆς
Βωθραί. Ἡ ἁμαξὰ αὐτή, ὡς γνωρίζομεν, ἦτο
ἀληθὴς κινητὴ οἰκία, ὅπου ὁ θίασος ὅλος ἠδύ-
νατο νὰ καταλῇ καὶ νὰ κοιμᾶται. Διὰ τὸ
ἀνετώτερον δὲ εἶχε τοποθετηθῇ ἔξω τὸ πύρι-
νον τοῦ μαγειρείου καὶ ἄλλα τινὰ ὀγκώδη
σκευῆ. Κατὰ τὸν σκοτεινὸν μυχρὸν τοῦ λατομεῖου
φραγὴ ἐκ λίθων καὶ κλάδων ἀπέτελει εἶδος
τι σταύλου δι' ἵππων γηραιόν, ἰσχνόν καὶ το-
σοῦτον κατεσκληρότα, ὥστε ἠπόρει τις πρὸς τὸ
θαῦμα ὅτι κατάρθωσεν ὁ ταλαίπωρος νὰ σύρῃ
ἕως ἐκεῖ, διὰ χαραδρῶν καὶ τριβόλων, τὴν βα-
ρεῖαν ἐκείνην ἁμαξάν.

Τοιοῦτον καταφύγιον εἶχεν ἐκλέξει ὁ ἀπαρά-
μιλλος θίασος. Ἀπαξίῳ τὰς εὐφημίας καὶ τὰ
χειροκροτήματα τοῦ ὄχλου, ἐφαίνετο ἀναπαυό-
μενος ἀπὸ τῶν παρελθόντων θριάμβων του, ἐ-
κτὸς ἂν τυχὸν εἶχε λόγους ἰδιαιτέρους ν' ἀπο-
φεύγῃ πρὸς καιρὸν τὴν κοινὴν προσοχήν.

Ἀπετελεῖτο δὲ πλέον ἐκ τῶν τριῶν μόνον
προσώπων, ἃτινα ἐφαίνοντο συγκροτοῦντα μίαν
μόνην οἰκογένειαν: τοῦ Ἡρακλέους, ἀρχηγοῦ
καὶ κυριάρχου τῆς κοινότητος, τῆς συμβίου αὐ-
τοῦ ὥραιας ἀμερικανίδος, καὶ Ζωζοῦ τέλους τοῦ
Ἐξηρθρωμένου, υἱοῦ των ἡ δῆθεν υἱοῦ των. Πάν-
τας αὐτοὺς δὲν ἐκόσμουσαν πλέον αἱ χρυσοφανεῖς
ἐνδυμασίαι τῶν δημοσίων παραστάσεων, οὐδὲ
τὰ σχετικῶς καθάρια ἐνδύματα ἃτινα ἐφόρουσαν
ἐν τῇ πόλει. Ἡ ὥραία Ἀμερικανίς, γυμνόπους
καὶ κοντὸν περιβεβλημένη μεσοφόριον, εἶχε τὴν
ὀψιν ἀθιγγανίδος. Ὁ Ἡρακλῆς ἐκάλυπτε τὰς
μεγαλοπρεπεῖς τοῦ κορμοῦ του διαστάσεις διὰ
βλουζῆς κυανῆς, τοῦ παιδίου δὲ τὴν ἐνδυμασίαν
ἀπέτελει χιτὼν καὶ σκελὰ καὶ τοὺς γυμνοὺς
αὐτοῦ πόδας περιέβαλλον σανδάλια πρῶτην ἐρυ-
θρά, ἐσχισμένα καὶ παράχρσα ἐκ τῆς μακρᾶς
χρήσεως.

Παρὰ πᾶσαν τὴν ἔλεεινὴν αὐτὴν θέαν, ὁ θία-
σος δὲν ἐφαίνετο καταδικασμένος εἰς μεγάλην
ἐγκράτειαν ἐν τῇ μονώσει του. Εὐθὺς μετὰ τὴν
ἄφριξίν του, ὁ Ἡρακλῆς, ὅστις ἐγνώριζε κάλλι-
στα τὴν χώραν, μετέβη ἔφιππος εἰς χωρίον κεί-